

**WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI**

Jacek Jezierski

Warszawa, 28 kwietnia 2005 r.

Skrzynka pocztowa Nr P 11

P/04/062

KGP/41003-1/05

401

090-1(17)/2004/IF

Stanisław Paweł Prezes

Pan
Łeszek Juchniewicz

Prezes
Urzędu Regulacji
Energetyki

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art.2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w **Urzędzie Regulacji Energetyki**, zwanym dalej **URE** lub **Urzędem**, kontrolę wykonania budżetu państwa w 2004 r. w części 50.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, który nie został podpisany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki³, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60, w związku z art. 57 ust. 4 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Prezesowi niniejsze wystąpienie.

1. Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie z uchybieniami wykonanie budżetu państwa w 2004 r. w części 50 – Urząd Regulacji Energetyki.

Ocenę tę obniżają następujące, ujawnione przez NIK nieprawidłowości:

- niezrealizowanie wniosków pokontrolnych NIK skierowanych do Pana Prezesa po kontroli wykonania budżetu przez URE w 2003 r., w odniesieniu do których Kolegium NIK⁴ odrzuciło Pańskie zastrzeżenia,
- dysproporcja pomiędzy stopniem wykonania planu zatrudnienia (85,2%) i wynagrodzeń (94,8%),

¹ Dz.U. z 2001 r. Nr 85 poz. 937 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Odmowa podpisania protokolu kontroli zawarta została w piśmie Prezesa URE znak: GP-090-1(16)/2005/IF z dnia 06.04.2005 r.

⁴ Uchwała Kolegium NIK Nr 23/2004 z dnia 26.05.2004 r.

- niezrealizowanie przez audytora wewnętrznego URE w 2004 r. wszystkich przewidzianych planem działań.

2. NIK pozytywnie ocenia wykonanie przez URE w 2004 r. dochodów budżetowych. Izba zauważa przy tym, że planując dochody Urząd w niewystarczającym stopniu uwzględniał dane wieloletnie, wskazujące na rokroczne zaniżanie szacowanych wysokości wpływów z tytułu opłat za koncesje.

2.1. W ustawie budżetowej na 2004 r.⁵ dochody budżetowe w części 50 – Urząd Regulacji Energetyki ustalono w wysokości 66 165 tys. zł (w całości w dziale 750 – *Administracja publiczna*), tj. na poziomie 107,2% dochodów osiągniętych w 2003 r. (61 718 tys. zł). Faktycznie osiągnięte w 2004 r. dochody wyniosły natomiast 71 971 tys. zł i w stosunku do ustawy budżetowej były wyższe o 5 806 tys. zł, tj. o 8,8%. Ich głównym źródłem, podobnie jak w 2003 r., pozostawały wpływy z opłat za koncesje stanowiące 99,7% dochodów ogółem.

NIK pozytywnie ocenia działania podejmowane przez URE w 2004 r. w celu wykonania zaplanowanych dochodów.

W Urzędzie prowadzone były wykazy przedsiębiorstw, które nie wniosły opłaty koncesyjnej w obowiązującym terminie. W celu wyegzekwowania należności z tytułu opłat koncesyjnych oraz kar pieniężnych nałożonych na przedsiębiorstwa energetyczne, w ramach działań windykacyjnych, wysłano 354 wezwania do zapłaty, 125 upomnień, 66 wezwań do uregulowania odsetek. Ponadto, wystosowano 134 pisma informujące o zamiarze wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie obliczenia corocznej opłaty. W stosunku do 43 przedsiębiorstw energetycznych wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne z ww. tytułu. W związku z uregulowaniem opłat umorzono siedem postępowań administracyjnych. Jednocześnie, wystawiono 65 tytułów wykonawczych do urzędów skarbowych. Do listy wierzytelności zgłoszono natomiast 12 przedsiębiorstw, które nie uregulowały URE należności z tytułu opłat koncesyjnych.

W ocenie NIK windykacja należności odbywała się na bieżąco i zgodnie z przyjętymi zasadami. Dochody budżetowe uzyskane przez Urząd w 2004 r. odprowadzono terminowo na rachunki właściwych urzędów skarbowych.

2.2. Zdaniem NIK, precyzyjne planowanie wysokości wpływów z tytułu: opłat za koncesje na wytwarzanie, przesyłanie, obrót i magazynowanie paliw ciekłych i gazowych oraz energii elektrycznej i ciepłej jest utrudnione ze względu na ich szczególny charakter. Stosownie do uregulowań *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki rocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja*⁶ wysokość tych opłat określa bowiem koncesjonariusz, a nie Urząd.

Izba zwraca jednak uwagę, że zjawisko niedoszacowania wpływów z tego tytułu w ostatnich latach nabrało cech trwałości i pomimo wniosku NIK skierowanego po kontroli wykonania budżetu w 2003 r., w 2004 r., dysproporcje w tej dziedzinie utrzymywały się w dalszym ciągu.

⁵ Dz.U. z 2004 r. Nr 17, poz. 167.

⁶ Dz.U. Nr 60, poz. 387.

W wystąpieniu pokontrolnym KGP/41009-1/04 z 7.05.2004 r. NIK wnioskowała o przyjęcie za kwotę bazową przyszłych dochodów budżetowych Urzędu ich wysokości z roku poprzedniego oraz uzupełnienie planowanych wielkości w tym zakresie o pozycję dochodów z tytułu odsetek od nieterminowych wpłat podatków i opłat, która dotychczas nie była ujmowana, choć corocznie przynosiła URE środki finansowe. Do wniosku tego Prezes URE złożył zastrzeżenia, które zostały oddalone przez Kolegium NIK.

Zdaniem NIK wynika z tego, że planując swe dochody URE w niewystarczającym stopniu uwzględniał dane z poprzednich okresów. Tymczasem w latach 2000-2004 wykonanie dochodów Urzędu wskazuje stałą tendencję wzrostową wynosząc w kolejnych latach odpowiednio: 44 853 tys. zł; 57 931 tys. zł; 58 062 tys. zł; 61 718 tys. zł i 71 971 tys. zł. Przyjmując poziom wykonania dochodów w roku poprzednim za 100% dynamika ta wynosiła odpowiednio: w 2001 r. – 129,2%; w 2002 r. – 100,2%; w 2003 r. – 106,3%, a w 2004 r. – 116,6%.

2.3. Izba negatywnie ocenia niezrealizowanie wniosku NIK z *kontroli wykonania budżetu państwa w 2003 r.* dotyczącego uwzględniania w planie finansowym Urzędu dochodów z tytułu odsetek od nieterminowych wpłat opłat za koncesje (*vide* pkt 2.2).

Prezes URE stwierdził m.in.: „W planie finansowym dochodów na 2004 r. przyjąłem założenie, że opłaty koncesyjne będą wpływać terminowo”⁷. Wprawdzie dochody z tego tytułu w 2004 r. wyniosły 28 tys. zł, stanowiąc zaledwie 0,04% wszystkich wpływów, podkreślenia wymaga fakt, że są one uzyskiwane każdego roku⁸.

W związku z powyższym, w ocenie Izby, nie występowały żadne racjonalne przesłanki uzasadniające pominięcie tej pozycji przy planowaniu dochodów Urzędu w 2004 r.

3. W ramach analizowanych wydatków, krytyczna ocena NIK, pod względem celowości i rzetelności, dotyczy:

- sposobu realizacji wniosku pokontrolnego po kontroli wykonania budżetu państwa w 2003 r.;
- wykonania planowanego wynagrodzenia ogółem (po zmianach) w 94,8% przy jednoczesnej realizacji poziomu planowanego zatrudnienia w 85,2%.

3.1. W *ustawie budżetowej na 2004 r.* wydatki Urzędu ustalono w wysokości 33 428 tys. zł. W ciągu roku kwota ta została zwiększona ze środków rezerw celowych o 50 tys. zł – do ostatecznej kwoty 33 478 tys. zł. Dodatkowe środki wydatkowano, zgodnie z przeznaczeniem, na sfinansowanie dodatków służby cywilnej (wraz z pochodnymi) dla sześciu urzędników służby cywilnej zatrudnionych w URE, mianowanych w związku z wnioskami **Szefa Służby Cywilnej** (Szefa SC):

- z dniem 1 października 2004 r. (cztery osoby)⁹,
- z dniem 15 listopada 2004 r. (dwie osoby)¹⁰.

Ostatecznie zrealizowane wydatki URE w 2004 r. wyniosły 31 639 tys. zł, tj. 94,5% budżetu po zmianach. Kontrola nie wykazała nieprawidłowości w przeniesieniach dokonywanych przez Prezesa URE.

⁷ Pismo GP-090-1(14)/2005/IF z 30.03.2005 r.

⁸ W latach 2000-2003 ich wielkość wahała się od 200 tys. zł w 2000 r. do 24 tys. zł w 2003 r.

⁹ Decyzja **Ministra Finansów** (MF) nr FS2/URE/2JB/04 z dnia 16.03.2004 r.

¹⁰ Decyzja MF nr FS2/URE/7KK/2004 z dnia 22.10.2004 r.

W budżecie URE, podobnie jak w 2003 r., dominowały wydatki rozdziału 75001, które wyniosły 31 509 tys. zł i stanowiły 99,6% ogółu wydatków. W kwocie tej wynagrodzenia stanowiły 18 765 tys. zł (59,6%), a zakup usług pozostałych – 7 225 tys. zł (odpowiednio 22,9%). Wydatki majątkowe URE, w łącznej kwocie 668 tys. zł, obejmowały zakup dwóch samochodów osobowych z wyposażeniem, sprzętu informatycznego i oprogramowania oraz wymianę okablowania sieciowego.

Kontrola wydatków budżetowych w: § 6060 – Wydatki na zakupy inwestycyjne, § 4270 – Zakup usług remontowych, § 4210 – Zakup materiałów i wyposażenia, § 4300 – Zakup usług pozostałych oraz § 4220 – Podróże służbowe zagraniczne – w łącznej kwocie 1 039,7 tys. zł wykazała, że Urząd realizując skontrolowane w ww. § wydatki przestrzegał zasad, formy i trybów postępowania ustalonych w *ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych*¹¹ i *ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych*¹². Jednocześnie NIK nie zgłasza zastrzeżeń co do celowości i gospodarności skontrolowanych wydatków.

3.2. NIK krytycznie – pod względem rzetelności i celowości – ocenia niezrealizowanie przez URE wniosku z kontroli wykonania budżetu państwa w 2003 r. i kontynuowanie w 2004 r. wypłaty dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu (doradców Prezesa URE i dyrektorów Oddziałów Terenowych) na podstawie *Regulaminu z dnia 5 grudnia 1997 r.*

W wystąpieniu pokontrolnym, pismo znak KGP 41009-1/04 z dnia 07.05.2004 r., Izba wnioskowała o zmianę *Regulaminu przyznawania i wypłacania dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu Regulacji Energetyki z 5.12.1997 r.* w części dotyczącej określania wysokości dodatku regulacyjnego dla pracowników URE i powiązanie zasad ustalania wysokości tego dodatku w oparciu o przeciętne wynagrodzenie w sferze budżetowej oraz o wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów o jego zatwierdzenie, w celu stosowania, do czasu kompleksowej nowelizacji art. 29 *ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne, zwanej dalej ustawą p.e.* (Dz. U. 54, poz. 348 ze zm.).

Powyższa kwestia jest przedmiotem krytycznych uwag Izby, poczynawszy od kontroli wykonania budżetu państwa w 2002 r.

W wystąpieniu pokontrolnym KGP/41007-1/03 z 6.05.2003 r. NIK wnioskowała o wstrzymanie wypłat dodatku regulacyjnego wynikającego z *Regulaminu przyznawania i wypłacania dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 grudnia 1997 r. URE*, do czasu wydania przepisu wykonawczego na podstawie art. 29 *ustawy p.e.* zmienionego z dniem 1 stycznia 2000 r.

Dwukrotnie zgłaszane przez Prezesa URE zastrzeżenia w tej kwestii, zostały każdorazowo oddalone przez Kolegium NIK¹³. Stosownie do art. 61 ust. 3 ustawy o NIK uchwała Kolegium jest ostateczna, o czym Prezes URE był także informowany.

Prezes URE w 2004 r., wbrew zaleceniom NIK, kontynuował wypłaty dodatku regulacyjnego na podstawie przepisów tego *Regulaminu*, czekając na efekty prac Międzyresortowego Zespołu do Spraw Opracowania Propozycji Uporządkowania Systemu Wynagrodzeń w Administracji Rządowej (zwanego dalej Zespołem). Nie podjął natomiast nawet działań doraźnych, polegających chociażby na zasięgnięciu

¹¹ t. j. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.

¹² Dz.U. Nr 19, poz. 177 ze zm.

¹³ Uchwała Kolegium NIK Nr 18/2003 z dnia 04.06.2003 r. i Uchwała Kolegium NIK Nr 23/2004 z dnia 26.05.2004 r.

informacji o postępach jego prac i perspektywach systemowej nowelizacji art. 29 ustawy p.e. Tymczasem pan Marek Szczepański – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy, który jest obecnie przewodniczącym tego Zespołu, udzielając wyjaśnień w trybie art. 29 pkt 2 lit. f ustawy o NIK stwierdził, że: „obecnie pracujący pod moim kierownictwem Międzyresortowy Zespół do Spraw Opracowania Propozycji Uporządkowania Systemu Wynagrodzeń w Administracji Rządowej, jak również wcześniej działający Zespół Międzyresortowy do opracowania kompleksowej analizy wynagrodzeń w sferze budżetowej, potwierdziły jedynie konieczność uchYLENIA art. 29 omawianej ustawy Prawo energetyczne, co znajdzie wyraz w tworzonym obecnie projekcie odpowiedniej ustawy.”¹⁴

Mając na względzie, że w świetle powyższych wyjaśnień, nowelizacja art. 29 ustawy p.e. (w brzmieniu ustalonym od 1 stycznia 2000 r.) okazała się czasochłonna, zdaniem NIK, w przypadku dodatków regulacyjnych – jednego z trzech składników wynagrodzenia pracowników Urzędu, tj. wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego i dodatku regulacyjnego – do których odnosił się wniosek pokontrolny, Prezes URE mógł i powinien podjąć działania doraźne, w celu jego realizacji. NIK podkreśla, że bierne oczekiwanie Prezesa URE na efekty prac Międzyresortowego Zespołu, mimo możliwości podjęcia działań – wskazuje na brak jego woli do uporządkowania spraw związanych z dodatkami regulacyjnymi.

W ocenie Izby, w przypadku pracowników URE nie zaliczanych do korpusu służby cywilnej, tj. dyrektorów oddziałów URE i doradców Prezesa URE, w odniesieniu do których moc obowiązującą zachowywało rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 1997 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników Urzędu Regulacji Energetyki¹⁵, należało zachować dotychczasowe zasady w zakresie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Zmian wymagały jedynie zasady zawarte w Regulaminie przyznawania i wypłacania dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 grudnia 1997 r., w części dotyczącej określania wysokości dodatku regulacyjnego, w taki sposób, ażeby jego wysokość była określona w oparciu o przeciętne wynagrodzenie w sferze budżetowej. Tak zmieniony Regulamin, po jego zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów, stanowiłby czasowe uregulowanie przedmiotowej sprawy.

Zmiana ww. Regulaminu w zakresie dodatku regulacyjnego nie ograniczy praw pracowników Urzędu do wynagrodzenia, natomiast w istotny sposób przybliży zasady ich wynagradzania do zasad będących celem ustawodawcy. Ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw¹⁶ (w tym m. in. art. 29 ustawy p. e.) wykluczyła uwzględnianie przy ustalaniu zasad wynagrodzeń pracowników URE wynagrodzeń w sektorze paliwowo-energetycznym.

Negatywna ocena kontynuowania wypłat dodatków regulacyjnych, dotyczy zwłaszcza doradców Prezesa URE. W przypadku tej grupy, obejmującej w 2004 r. pięć osób zatrudnionych łącznie na 1,3 etatu, ich łączne wynagrodzenie wyniosło 410,3 tys. zł, z czego na dodatek regulacyjny przypadła kwota 312,0 tys. zł. Tym samym udział dodatku regulacyjnego w wynagrodzeniach doradców Prezesa URE wynosił 76,0%. Dla

¹⁴ Pismo DW.II.42200-286-MP/05 z 24.02.2005 r., stanowiące odpowiedź na pismo skierowane do pana Sławomira Cytryckiego Szefa Kancelarii Prezesa RM, który wcześniej był przewodniczącym tego Zespołu.

¹⁵ Dz.U. Nr 130, poz. 860.

¹⁶ Dz.U. Nr 110, poz. 1255 ze zm.

porównania, w 2003 r., udział ten wynosił 82,4% (łącznie wynagrodzenie – 500,7 tys. zł, z czego na dodatek regulacyjny przypadła kwota – 412,8 tys. zł), a w 2002 r. – 85,5% (odpowiednio 283 tys. zł i 242 tys. zł.).

Tymczasem, właściwe dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, tj. m.in. doradców Prezesa URE, przepisy *rozporządzenia RM z dnia 28 marca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i innych świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych zatrudnionych w gabinetach politycznych oraz doradcom lub pełniącym funkcje osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe*¹⁷ nie przewidują wypłat dodatku regulacyjnego, a ewentualnie wypłatę dodatku specjalnego, w kwocie nie przekraczającej 40% łącznego wynagrodzenia podstawowego i dodatku funkcyjnego danego pracownika. Tym samym, gdyby powyższe rozwiązanie zastosować w URE, w 2004 r. doradcy Prezesa otrzymaliby dodatek specjalny w wysokości 39,4 tys. zł (40% wynagrodzenia zasadniczego wynoszącego 98,4 tys. zł). W konsekwencji ich łączne wynagrodzenie (137,8 tys. zł) byłoby o 272,5 tys. zł niższe od pobranego faktycznie (410,3 tys. zł). Dla porównania w 2003 r. różnica ta wynosiła 377,6 tys. zł, a w 2002 r. – 225,6 tys. zł.

Zdaniem Izby, realizacja wniosku pokontrolnego NIK nie ograniczyłaby możliwości prowadzenia przez Prezesa URE optymalnej, z punktu widzenia potrzeb Urzędu, polityki kadrowo-płacowej. Należy podkreślić, że wprowadzenie w *Regulaminie przyznawania i wypłacania dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 grudnia 1997 r.* stosownych zmian, w żadnej mierze nie ograniczyłoby możliwości m. in. zatrudniania osób na stanowiska dyrektorów Oddziałów Terenowych Urzędu. W przypadku tej istotnej grupy pracowników URE, która w praktyce, z upoważnienia Prezesa URE, realizuje szereg kompetencji określonych w *ustawie p.e.* wysokość wypłaconych im w 2004 r. dodatków regulacyjnych wyniosła 165,4 tys. zł, stanowiąc 12,2% ich globalnego wynagrodzenia (1 353,4 tys. zł). Dla porównania w 2003 r. udział ten wynosił odpowiednio 13,5% (globalne wynagrodzenie – 1 391,5 tys. zł, dodatek regulacyjny – 187,6 tys. zł.). Jednocześnie wniosek obejmował jedynie część wynagrodzenia doradców Prezesa URE i dyrektorów Oddziałów Terenowych, tj. jedynie dodatek regulacyjny.

3.3. Najwyższa Izba Kontroli krytycznie ocenia dysproporcję pomiędzy stopniem wykonania planu zatrudnienia (85,2%) i wynagrodzeń (94,8%).

Przeciętne zatrudnienie w 2004 r. w części 50 – URE wyniosło 247 osób, w porównaniu do planowanych 290 osób. Wykonanie wydatków na wynagrodzenia wyniosło natomiast 18 765 tys. zł i było niższe od planu po zmianach (19 766 tys. zł) o 1 001 tys. zł.

Poproszony o wyjaśnienie przyczyn różnicy pomiędzy planowanym poziomem zatrudnienia (290 osób) a jego rzeczywistym wykonaniem (247 osób), pan Ryszard Taradejna – Dyrektor zastępujący Dyrektora Generalnego w URE stwierdził m. in.: „Ze względu na trudną sytuację budżetu państwa w Urzędzie Regulacji Energetyki podjęto w ostatnich latach wiele działań oszczędnościowych, które spowodowały obniżenie poziomu wydatków prawie we wszystkich podziałkach klasyfikacji budżetowej. Jednym z zadań oszczędnościowych i jednocześnie m. in. powodem różnicy pomiędzy planowanym a rzeczywistym poziomem zatrudnienia, były zmiany organizacyjne

¹⁷ Dz.U. Nr 24, poz. 296 ze zm.

Urzędu, upraszczające jego strukturę. W każdym roku budżetowym zaoszczędzone środki funduszu płac są odprowadzane do budżetu państwa.”¹⁸

Mając na względzie proporcje między zrealizowanym w 2004 r. limitem zatrudnienia (85,2%), a wynagrodzeń (94,8%) przytoczona wyżej teza o działaniach oszczędnościowych, przynajmniej dla roku 2004, w ocenie Izby, nie znajduje potwierdzenia.

Jednocześnie pan Ryszard Taradejna przytoczył przykład wprowadzonych w 2004 r.¹⁹ przepisów, których konsekwencją było zwiększenie kompetencji i zadań Prezesa URE. W ich następstwie „należało jednorazowo w krótkim czasie wydać ok. 6 000 koncesji nowym podmiotom, kierując się potrzebą znalezienia najprostszymi i jednocześnie skutecznymi rozwiązaniami oraz potrzebą oszczędności budżetu, zaangażowano w proces koncesjonowania prawie wszystkich zatrudnionych w Urzędzie pracowników (łatwiej było przyuczyć osoby już zatrudnione niż osoby zatrudnione doraźnie). [...] W najbliższym czasie należy jednak liczyć się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia – celem właściwego «obsłużenia» tak dużej ilości podmiotów. Trwały charakter będzie bowiem miała zwiększona liczba postępowań o zmianę, względnie cofnięcie lub wydanie nowych koncesji, a także zebranie i rozliczenie opłat koncesyjnych.”

W związku z powyższymi uwarunkowaniami, NIK krytycznie ocenia – pod względem celowości - niewykorzystanie limitu zatrudnienia. Zdaniem Izby dalsze utrzymywanie się tej sytuacji może zagrozić pełnej realizacji wszystkich zadań Urzędu. Na potwierdzenie słuszności tej tezy służyć może fakt, że dodatkowe zaangażowanie pracowników URE do zadań nadzwyczajnych, w tym również pani Moniki Bronkau – Audytora Wewnętrznego URE, było przyczyną niezrealizowania planu audytu wewnętrznego. Problem ten szczegółowo omówiony został w pkt 7 wystąpienia.

4. NIK pozytywnie ocenia wyniki badania systemu rachunkowości URE pod względem prawidłowości sporządzania i ewidencji dowodów księgowych oraz poprawności zapisów księgowych i poprawność sporządzania i ewidencji dowodów księgowych, dotyczących działalności Urzędu w 2004 r.

Badanie poprawności sporządzania i ewidencji dokumentów księgowych przeprowadzono na próbie 176 dowodów księgowych, w łącznej kwocie 1 399,7 tys. zł. Analizie poddano cztery cechy dowodów (poprawność dowodu; kompletność i poprawność w zakresie kontroli bieżącej i dekretacji; kompletność i poprawność formalna zapisu dowodu w dzienniku – księdze głównej oraz poprawność zapisu w księdze głównej oraz na kontach analitycznych), mające wpływ na sprawozdawczość bieżącą, określone w *ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości*²⁰ (art. 21 ust. 1 i art. 23 ust. 2).

Badanie wykazało nieprawidłowość o charakterze formalnym trzech dowodów (co stanowiło 1,7% liczebności próby):

Na rachunku za najem pomieszczeń biurowych opiekującym na kwotę 10 150,99 zł brakowało zatwierdzenia do wypłaty przez Dyrektora **Biura Obsługi Urzędu (BOU)**.

¹⁸ Pismo nr DG-077-13/2005 z dnia 14.03.2005 r.

¹⁹ *Ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych* – Dz.U. Nr 34, poz. 293

²⁰ Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.

Na fakturze do tego rachunku brakowało podpisu Dyrektora BOU, ewentualnie w razie nieobecności Dyrektora BOU – Dyrektora Generalnego lub Dyrektora Zastępującego Dyrektora Generalnego. Brakujący podpis uzupełniony został w trakcie kontroli.

Na fakturze nr 71/04 z dnia 24 sierpnia 2004 r., wystawionej za „Wydruk Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna nr 38”, brak było informacji o sposobie i dacie zapłaty oraz o dacie i pozycji zaksięgowania tego dokumentu. Brakujące informacje uzupełnione zostały w trakcie kontroli.

Kwoty z faktur nr 71/04 z dnia 24 sierpnia 2004 r. za „Wydruk Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna nr 38” i nr 68/04 z dnia 12 sierpnia 2004 r. za „Wydruk Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna nr 36” zostały zadekretowane i zaksięgowane po stronie Wn na koncie 462-00-13-1-4300 (koszty wydania biuletynu URE), zamiast na koncie 462-00-15-1-4300 jako koszty wydania biuletynu branżowego. Uchybienia te nie zmniejszyły wykonania wydatków w poszczególnych paragrafach, (nie miały żadnego wpływu na sprawozdawczość), ponieważ dotyczyły grup kosztów w tym samym paragrafie. W trakcie kontroli na ww. fakturach naniesiono poprawki i przeksięgowano do właściwej grupy kosztów.

Przyjmując 95% poziom ufności²¹ dla proporcji nieprawidłowości, przy progu istotności²² na poziomie 5% i zakładanym błędzie szacunkowym 2,5% NIK wydaje, w odniesieniu do URE, pozytywną opinię skuteczności systemu księgowości i kontroli finansowej oraz wiarygodności ksiąg rachunkowych. W zakresie ewidencji dowodów księgowych, w grupie wylosowanych dowodów, nie stwierdzono nieprawidłowości wpływających na sprawozdawczość Urzędu.

5. Kontrola nie wykazała nieprawidłowości w sporządzaniu sprawozdawczości budżetowej. Sprawozdania miesięczne, kwartalne i roczne składane były w terminach określonych w *rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej*²³.

W 2004 r. URE nie dokonywał korekt sprawozdań budżetowych. W badaniu systemu rachunkowości nie stwierdzono również nieprawidłowości w bieżącej i rocznej sprawozdawczości budżetowej Urzędu. Zdaniem NIK sporządzone przez URE roczne sprawozdania: Rb-23 o stanie środków na rachunkach bankowych, Rb-27 z wykonania dochodów budżetowych, Rb-28 z wykonania planu wydatków państwa oraz Rb-N kwartalne sprawozdanie należności (za okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.) pokazują prawidłowy i rzetelny obraz dochodów i wydatków w 2004 r., zgodnie z zasadami rachunkowości dla jednostek budżetowych.

6. NIK krytycznie, z punktu widzenia celowości i rzetelności ocenia niezrealizowanie wniosku z kontroli wykonania budżetu państwa w 2003 r.²⁴, w którym Izba wносиła o pilne uzgodnienie z Szefem Służby Cywilnej wymagań jakie powinni spełniać kandydaci na stanowisko Dyrektora Generalnego w URE, w celu zgodnego z prawem obsadzenia tego stanowiska w drodze konkursu.

Powyższa kwestia jest przedmiotem krytycznych uwag Izby, poczynwszy od kontroli wykonania budżetu państwa w 2002 r.

²¹ Poziom ufności – wyraża pewność, z jaką sformułowane przez kontrolera wnioski są prawidłowe.

²² Próg istotności – maksymalna akceptowana wielkość proporcji nieprawidłowości.

²³ Dz.U. Nr 24, poz. 279 ze zm.

²⁴ Pismo znak: KGP 41009-1/04 z dnia 07.05.2004 r.,

W wystąpieniu pokontrolnym, pismo znak KGP/41007-1/03 z dnia 06.05.2003 r. Izba wnioskuje o podjęcie inicjatywy mającej na celu zakończenie niezgodnego z prawem sprawowania funkcji Dyrektora Generalnego URE przez panią Longinę Putkę oraz zatrudnienie na stanowisku Dyrektora Generalnego URE osoby wyłonionej w drodze konkursu.

Dwukrotnie zgłaszane przez Prezesa URE zastrzeżenia w tej kwestii, zostały – po odpowiedniej analizie – dwukrotnie oddalone przez Kolegium NIK²⁵. Stosownie do art. 61 ust. 3 *ustawy o NIK* uchwała Kolegium jest ostateczna, o czym Prezes URE był także informowany.

W trakcie kontroli, na podstawie wyjaśnień udzielonych przez Prezesa URE oraz informacji uzyskanych w trybie art. 29 pkt 2 lit f *ustawy o NIK* w od **Szefa SC**, Izba odtworzyła przebieg korespondencji między Urzędem, a Urzędem Służby Cywilnej (USC), w okresie styczeń 2004 r. – marzec 2005 r., w zakresie uzgodnienia wymagań na stanowisko Dyrektora Generalnego URE. Wynika z niego, że Szef SC, pismem z dnia 15 stycznia 2004 r.²⁶ ponownie przesłał Prezesowi URE swoje propozycje. Były to propozycje analogiczne do projektu, który USC przesłał do Urzędu w dniu 18 marca 2003 r.²⁷. Uwzględniały one sugestie **Rządowego Centrum Legislacji** (dalej RCL) oraz dotychczasowe ustalenia, z prośbą o ich akceptację.

URE swe oczekiwania przedstawił z kolei w piśmie z 25 lutego 2004 r.²⁸. W odpowiedzi na zawarte w nim propozycje Szef SC, w piśmie z 18 marca 2004 r.²⁹, ustosunkował się do nich. Następne pismo Prezesa URE w przedmiotowej sprawie nosi datę 15 kwietnia 2004 r.³⁰ Odpowiedzi na nie USC udzielił 7 maja 2004 r.³¹ Kolejne pismo Prezesa URE, stanowiące odpowiedź na propozycje USC, pomimo trzech monitów ze strony Szefa i Zastępcy Szefa SC³², zostało przygotowane 30 grudnia 2004 r.³³. W odpowiedzi na to pismo Szef USC, 21 lutego 2005 r., przesłał do Urzędu kolejny projekt wymagań na stanowisko Dyrektora Generalnego URE.³⁴ Swoje stanowisko do tej propozycji Prezes URE przesłał do USC w piśmie z 17 marca 2005 r.³⁵

Przedstawiona powyżej sekwencja zdarzeń, w ocenie Izby jednoznacznie wskazuje, że do niezgodnienia wymagań na stanowisko Dyrektora Generalnego URE w analizowanym okresie, doszło w głównej mierze w wyniku bierności Prezesa Urzędu w okresie maj-grudzień 2004 r.

Niezależnie od powyższego, zdaniem NIK, w kolejnych pismach kierowanych do Szefa SC, Prezes URE formułował własne dodatkowe oczekiwania, wykraczające poza granice obowiązującego prawa, stawiając m.in. warunek niekaralności za przestępstwo

²⁵ Uchwała Kolegium NIK Nr 18/2003 z dnia 04.06.2003 r. i Uchwała Kolegium NIK Nr 23/2004 z dnia 26.05.2004 r.

²⁶ Pismo znak: DR-K/DG/38/00/1/04/RK

²⁷ Pismo znak: DR-K/5/00/DG/38/00/III/03/MT. Szczegółową chronologię korespondencji między USC a URE dotyczącą warunków obsady stanowiska Dyrektora Generalnego URE w 2003 r. przedstawiono w wystąpieniu pokontrolnym po kontroli wykonania budżetu w 2003 r. – pismo KGP 41009-1/04 z 7.05.2004 r.

²⁸ Pismo GP-0732-1(1)/2004/LJ.

²⁹ Pismo DR-K/DG/38/00/III/04/RK.

³⁰ Pismo GP-0732-7(2)/2004/LJ.

³¹ Pismo DR-K/DG/38/00/V/04/RK.

³² Pisma DR-K/DG/38/00/VIII/04/KD z dnia 06.08.2004 r.; DR-K/DG/38/00/XI/04/RK z dnia 23.11.2004 r. oraz DR-K/DG/38/XII/04/RK z dnia 17.12.2004 r.

³³ Pismo GP-0732-16(2)/2004/LJ.

³⁴ Pismo DR-K/DG/38/00/II/05/JK.

³⁵ Pismo GP-0732-9(2)/2005/LJ.

popelnione z winy nieumyślnej³⁶. Jednocześnie, w dalszym ciągu, były one zawyżane w stosunku do analogicznych wymagań, odnoszących się do urzędów centralnych administracji³⁷.

Mimo takiego działania Prezesa URE, zdaniem NIK, propozycje Szefa SC przedstawiane w kolejnych pismach³⁸ zawierały propozycje kompromisowych rozwiązań.

Przykładowo, w wyniku prowadzonej korespondencji w 2004 r. Szef SC:

- przyjął w pkt 11 *Wymagań warunkujących dopuszczenie do udziału w konkursie* – warunek stawiany przez Prezesa URE dotyczący wymogu minimum trzyletniego doświadczenia zawodowego w planowaniu i nadzorowaniu realizacji budżetu urzędu administracji centralnej lub stopnia wojewódzkiego;

- zastąpił dotychczasowe punkty *Wymagań* o brzmieniu:

„1. Wymagania określone w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483 ze zm.).

2. Wyrażenie zgody na poddanie się procedurze przewidzianej do dopuszczenia do informacji niejawnych.

3. Wykształcenie wyższe magisterskie.

4. Minimum 5-letnie doświadczenie zawodowe w urzędach administracji publicznej.”

następującymi zapisami:

„1. Posiadanie obywatelstwa polskiego.

2. Korzystanie z pełni praw publicznych.

3. Niekaralność za przestępstwo popelnione umyślnie.

4. Niekaralność zakazem przystępowania do konkursów na wyższe stanowiska w służbie cywilnej.

5. Niekaralność zakazem zajmowania wyższych stanowisk w służbie cywilnej.

6. Niekaralność zakazem pełnienia funkcji kierowniczych związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

7. Wyrażenie zgody na poddanie się procedurze przewidzianej do dopuszczenia do informacji niejawnych.

8. Wyrażenie zgody na przetwarzanie danych osobowych dla celów rekrutacji.

9. Wykształcenie wyższe magisterskie lub równorzędne.

10. Posiadanie statusu urzędnika służby cywilnej.

11. Minimum 6-letnie doświadczenie zawodowe w urzędach administracji publicznej.”

W odpowiedzi na te propozycje kolejnych projektów *Wymagań*, przedstawianych przez Szefa SC, Prezes URE z jednej strony wracał do już uzgodnionych kwestii, a jednocześnie nadal forsował swoje propozycje – nieakceptowalne dla Szefa Służby Cywilnej.³⁹

W ocenie NIK, w opisany wyżej sposób, Prezesa URE w 2004 r. przez kolejny rok konsekwentnie uniemożliwiał zgodną z prawem obsadę stanowiska Dyrektora Generalnego URE. Podobnie jak w przypadku omówionych w pkt 3.2 wypłat dodatku regulacyjnego NIK ocenia, te działania jako przejaw braku woli Prezesa URE do zgodnego z prawem obsadzenia stanowiska Dyrektora Generalnego w Urzędzie.

³⁶ Pisma: GP-0732-7(2)/2004/LJ z dnia 15.04.2004 r. i GP-0732-9(2)/2005/LJ z dnia 17.03.2005 r.

³⁷ Dane w tej sprawie, przekazane Izbie w trybie art. 29 pkt 2 lit f. *ustawy o NIK* przez Szefa SC pismem DriS-417-4/04/(2) przedstawiono w wystąpieniu pokontrolnym po kontroli wykonania budżetu w 2003 r. – pismo KGP 41009-1/04 z 7.05.2004 r.

³⁸ Pisma DR-K/DG/38/00/V/04/RK z 7 maja 2004 r. i DR-K/DG/38/00/II/05/JK z 21 lutego 2005 r.

³⁹ Vide np. Pismo GP-0732-9(2)/2005/LJ z 17.03.2005 r.

7. Izba krytycznie – pod względem celowości i rzetelności – ocenia oddelegowanie przez pana Ryszarda Taradejnę – Dyrektora zastępującego Dyrektora Generalnego, pani Moniki Bronkau – Audytora Wewnętrznego URE, do wykonywania pracy w Wydziale Koncesji Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych, czego konsekwencją było niepełne wykonanie w 2004 r. planu audytu.

W *Planie audytu wewnętrznego na 2004 r.* z dnia 31.10.2003 r. podpisanym przez Dyrektora Generalnego Urzędu zaplanowano wykonanie sześciu zadań. Były to kolejno:

- w obszarze wydatki bieżące: *Analiza i ocena celowości dokonywania wydatków na zakup usług. Ocena dokumentów w tym zakresie.* (planowany termin: I kwartał) – temat 1;
- w obszarze zamówienia publiczne: *Analiza i ocena celowości i prawidłowości postępowania przy udzielaniu zamówień publicznych.* (planowany termin: I-II kwartał) – temat 2;
- w obszarze środki pieniężne: *Analiza i ocena procedur wewnętrznych dotyczących obrotu gotówką w kasie jednostki. Bezpieczeństwo gotówki.* (planowany termin: II kwartał) – temat 3;
- w obszarze wydatki majątkowe: *Analiza dokonywania wydatków inwestycyjnych pod względem celowości i gospodarności. Ocena obiegu dokumentów w tym zakresie.* (planowany termin: II-III kwartał) – temat 4;
- w obszarze podróże służbowe: *Analiza procesu delegowania pracowników do odbywania podróży służbowych i rozliczania kosztów związanych z podróżą.* (planowany termin: III kwartał) – temat 5;
- w obszarze sprawozdawczość: *Ocena zgodności sprawozdań finansowych z księgami rachunkowymi oraz terminowości sporządzania sprawozdań.* (planowany termin: IV kwartał) – temat 6.

Audyt wewnętrzny w 2004 r., pomijając ww. harmonogram – uwzględniający m.in. poziom ryzyka, zrealizował natomiast w pełni, w następującej sekwencji, cztery z sześciu ww. tematów, a mianowicie:

- 1. temat planowany zrealizowany został w terminie jako pierwszy audyt w 2004 r. (sprawozdanie z dnia 11.03.2004 r.),
- 2. temat planowany zrealizowany został z opóźnieniem jako czwarty audyt w 2004 r. (sprawozdanie z dnia 10.03.2005 r.),
- 3. temat planowany zrealizowany został z opóźnieniem jako trzeci audyt w 2004 r. (sprawozdanie z dnia 27.10.2004 r.),
- 4. temat planowany nie został przeprowadzony w ogóle,
- 5. temat planowany zrealizowany został z wyprzedzeniem jako drugi audyt w 2004 r. (sprawozdanie z dnia 06.05.2004 r.),
- 6. temat planowany nie został przeprowadzony w ogóle.

Zgodnie z wyjaśnieniami Audytora Wewnętrznego w URE⁴⁰ uzyskanymi w trakcie kontroli „nie zrealizowano przyjętych w planie audytu wewnętrznego na 2004 r. 6 zadań audytowych, bowiem osoba zatrudniona na stanowisku audytora wewnętrznego została oddelegowana przez Dyrektora Generalnego Urzędu Regulacji Energetyki, z dniem 14 maja 2004 r., do wykonywania zadań w Wydziale Koncesji Departamentu

---

⁴⁰ Pismo z dnia 31.01.2005 r.

Przedsiębiorstw Energetycznych. Do dnia 17 września 2004 r. audytor wewnętrzny wykonywał zadania w ww. wydziale w pełnym wymiarze pracy, a w okresie od 20 września 2004 r. do 14 marca 2005 r. wymiar został ograniczony do ok. 50% czasu pracy”.

Izba krytycznie ocenia wykonanie do końca 2004 r. zaledwie trzech z zaplanowanych w planie audytowym na 2004 r. sześciu zadań oraz nie zgadza się z argumentacją przedstawioną przez Dyrektora Ryszarda Taradejnę, Dyrektora Zastępującego Dyrektora Generalnego. W swych wyjaśnieniach⁴¹ stwierdził on m.in. że „ani przepisy prawa, ani żadne wytyczne Ministra Finansów [...] nie określają ilości zadań audytowych do przeprowadzenia w ciągu roku. Zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania audytu wewnętrznego (Dz.U. Nr 111, poz. 973) audytor wewnętrzny określa ilość przeprowadzanych zadań audytowych z uwzględnieniem czynników organizacyjnych, do których należy również czas niezbędny na przeprowadzenie poszczególnych zadań audytowych. W związku z powyższym uważam, że nie należy bezpośrednio łączyć liczby przeprowadzanych zadań audytowych z faktem, że kierownik jednostki uzyskał bądź nie uzyskał obiektywnej i niezależnej oceny funkcjonowania jednostki w zakresie gospodarki finansowej pod względem legalności, gospodarności, celowości, rzetelności a także przejrzystości i jawności.”

NIK, nie kwestionując powyższych stwierdzeń, zauważyć jednak, że zgodnie z art. 35c ust. 1 *ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych*⁴² audytem wewnętrznym jest ogół działań, przez które kierownik jednostki uzyskuje obiektywną i niezależną ocenę funkcjonowania jednostki w zakresie gospodarki finansowej pod względem legalności, gospodarności, celowości, rzetelności, a także przejrzystości i jawności.

Jednocześnie, zgodnie z art. 35f tej *ustawy*, audyt wewnętrzny przeprowadza się na podstawie rocznego planu audytu wewnętrznego jednostki. Należy przy tym zwrócić uwagę, że planowość w znacznie większym stopniu decyduje o jakości audytu wewnętrznego niż np. tradycyjnej kontroli resortowej. Przy sporządzaniu w URE *Planu audytu na 2004 r.* zdefiniowano i przeprowadzono analizę ryzyka w ramach wyodrębnionych obszarów działalności Urzędu. Dodatkowo wzięto pod uwagę fakt, czy dany obszar był w ostatnich latach audytowany oraz wskazania kierownictwa co do wrażliwości obszarów. Ostatecznie ustalono, że w roku 2004 zostanie przeprowadzonych sześć zadań audytowych. Zatwierdzenie planu przez Dyrektora Generalnego URE a następnie jego niewykonanie ograniczyło możliwość osiągnięcia celu audytu wewnętrznego określonego w art. 35c ust.1. *ustawy o finansach publicznych*.

8. NIK nie zgłasza zastrzeżeń do sposobu organizacji i realizacji przez URE w latach 2003-2004 zadania polegającego na wydawaniu Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki.

W analizowanym okresie, stosownie do art.31 *ustawy p. e.*, w cyklu dwumiesięcznym, każdego roku ukazało się po 6 numerów tej publikacji zawierające

⁴¹ Pismo DG-077-13(2)/2005 z 16.03.2005 r.

⁴² t. j. Dz.U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 ze zm.

m. in.: roczne sprawozdania Prezesa URE, informacje o podmiotach ubiegających się o koncesje, decyzje w sprawach koncesji i taryf – wraz z uzasadnieniem, rozstrzygnięcia w sprawach spornych podjętych przez Prezesa URE i informacje o średniej cenie sprzedaży przez wytwarzającego energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.

Osiągnięty w 2003 r. dochód ze sprzedaży Biuletynu URE wyniósł 80,3% poniesionych kosztów poniesionych na ten cel (dochód ze sprzedaży wyniósł 104,5 tys. zł, przy kosztach wydania i wysyłki kształtujących się na poziomie 130,1 tys. zł). W 2004 r. proporcja ta uległa dalszemu pogorszeniu i wyniosła 65,5% (dochód ze sprzedaży wyniósł 83,8 tys. zł, przy kosztach wydania i wysyłki wynoszących odpowiednio – 127,9 tys. zł).

Należy zauważyć, że w związku z rozprowadzaniem Biuletynu w formie egzemplarzy gratisowych przeznaczonych dla centralnej administracji rządowej, wojewodów, parlamentu, bibliotek, czy też wreszcie Departamentów, Biur i Oddziałów Terenowych URE, dochody z jego sprzedaży nigdy nie wyniosą 100% kosztów.

Przykładowo w 2003 r. 41,1% nakładu zostało rozdysponowane bezpłatnie (5 593 egzemplarze z ogólnego nakładu 13 500 egz.). W 2004 r. relacja ta była jeszcze wyższa i wyniosła 42,8% (odpowiednio 5 131 egzemplarze przy ogólnym nakładzie 12 000 egz.).

Uwzględniając ww. wielkości nakładu rozprowadzanego bezpłatnie, w celu pełnego pokrycia kosztów wydania i wysyłki (w tym egzemplarzy gratisowych i nierozdysponowanych) jednego numeru Biuletynu, cena 1 egzemplarza w 2003 r. wynosić powinna 16,5 zł [130,1 tys. zł : (13 500 – 5593)], a w 2004 r. odpowiednio 18,6 zł [127,9 tys. zł : (12 000 – 5131)]. Tymczasem cena egzemplarza wynosiła w analizowanych latach 15 zł.

Przedstawiając powyższe NIK przyjmuje wyjaśnienia Prezesa URE, że „Co roku przed podjęciem decyzji o nakładzie oraz o zawartości Biuletynu bierze się pod uwagę skalę zapotrzebowania z roku poprzedniego, niestety trudno ustalić idealne wielkości nakładu, ponieważ każdego roku coraz większa (ale trudna do określenia) ilość odbiorców ma dostęp do internetu i korzysta z naszej strony internetowej. Poza tym wiele przedsiębiorstw «tnąc» własne wydatki rezygnuje z prenumeraty. [...] W związku z tym w 2004 r. zmniejszono nakład z 2250 egzemplarzy do 2000. Niestety, w 2004 r. liczba prenumeratorów również zmalała. Gdyby ilość prenumeratorów pozostała taka jak w 2003 r., zamówiona ilość egzemplarzy do druku (2000 szt.) byłaby trafna. Niestety nie da się przewidzieć dokładnej ilości zamówień jakie wpłyną na prenumeratę w roku następnym.”⁴³.

Jednocześnie ramy czasowe kontroli budżetowej nie dają Izbie podstaw do wyrażenia oceny odnoszącej się do adekwatności poniesionych wydatków do osiągniętego rezultatu – z punktu widzenia oszczędności, wydajności i skuteczności oraz przydatności publikacji zawartych w Biuletynie – z punktu widzenia potrzeb jego odbiorców.

---

⁴³ Pismo znak: GP-090-1(14)/2005/IF z dnia 30.03.2005.r.

9. Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli przedstawia następujące wnioski:

- 1) Uwzględnienie w większym stopniu, przy planowaniu przyszłych dochodów URE, kwot dochodów faktycznie zebranych w latach ubiegłych, w celu wyeliminowania narastających dysproporcji w tej dziedzinie oraz włączenie do tego planu kwot z tytułu odsetek od nieterminowych wpłat podatków i opłat, które choć dotychczas nie były uwzględniane, corocznie przynosiły Urzędowi dochody.
- 2) Dostosowanie wielkości planowanego zatrudnienia i wynagrodzenia do rzeczywistych potrzeb Urzędu, w celu zapewnienia pełnej realizacji wszystkich zadań, w tym zapewnienie audytorowi wewnętrznemu warunków umożliwiających mu terminowe wykonanie planu audytu w kolejnych latach.
- 3) Zmianę *Regulaminu przyznawania i wypłacania dodatku regulacyjnego dla pracowników Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5.12.1997 r.*, w części dotyczącej określania wysokości dodatku regulacyjnego dla pracowników URE i powiązanie zasad ustalania wysokości tego dodatku w oparciu o przeciętne wynagrodzenie w sferze budżetowej oraz wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów o jego zatwierdzenie, w celu stosowania, do czasu kompleksowej nowelizacji art. 29 *ustawy p. e.*
- 4) Pilne i ostateczne uzgodnienie z Szefem Służby Cywilnej wymagań jakie powinni spełniać kandydaci na stanowisko Dyrektora Generalnego w URE, w celu zgodnego z prawem obsadzenia tego stanowiska w drodze konkursu.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Prezesa o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Prezesowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

2 *ponownie*
J. L.